

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-303/16

Solar Electric Martinique
κατά
Ministre des Finances και des Comptes publics

[αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]

«Προδικαστική παραπομπή – Έκτη οδηγία ΦΠΑ – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Εργασίες σε ακίνητα – Γαλλικά υπερπόντια διοικητικά διαμερίσματα – Διατάξεις που καθίστανται εφαρμοστέες βάσει του εθνικού δικαίου – Πράξεις πώλησεως και εγκαταστάσεως επί ακινήτων – Χαρακτηρισμός πράξεως ως ενιαίας – Αναρμοδιότητα»

Περίληψη – Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 19ης Οκτωβρίου 2017

Προδικαστικά ερωτήματα — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Όρια — Αμιγώς εσωτερικές καταστάσεις — Εθνική διάταξη για τη μεταφορά του δικαίου της Ένωσης που είναι εφαρμοστέα και εκτός του πεδίου εφαρμογής του εν λόγω δικαίου — Ερμηνεία που ζητείται με σκοπό την ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης — Μεταφορά η οποία δεν είναι σύμφωνη προς τις λύσεις που έχει προκρίνει το δίκαιο της Ένωσης — Έλλειψη ευθείας και ανεπιφύλακτης παραπομπής στις εν λόγω διατάξεις — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου

(Άρθρο 267 ΣΛΕΕ· οδηγίες του Συμβουλίου 77/388 και 2006/112)

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι αρμόδιο να απαντήσει στο ερώτημα που υπέβαλε το Conseil d'État (Συμβούλιο της Επικρατείας, Γαλλία) με την απόφαση της 20ής Μαΐου 2016.

Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι το Δικαστήριο έκρινε επανειλημμένως ότι είχε δικαιοδοσία να αποφανθεί επί των αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως που αφορούσαν διατάξεις του δικαίου της Ένωσης σε περιπτώσεις στις οποίες τα πραγματικά περιστατικά της κύριας δίκης δεν ενέπιπταν μεν στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης, αλλά οι διατάξεις του δικαίου αυτού είχαν εφαρμογή βάσει του εθνικού δικαίου, λόγω παραπομπής που γινόταν από το εθνικό δίκαιο στο περιεχόμενο των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 21ης Δεκεμβρίου 2011, Cicala, C-482/10, EU:C:2011:868, σκέψη 17 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, καθώς και της 18ης Οκτωβρίου 2012, Nolan, C-583/10, EU:C:2012:638, σκέψη 45).

Πράγματι, όταν η εθνική νομοθεσία εναρμονίζει τις λύσεις που προβλέπονται για περιπτώσεις που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οικείας ρυθμίσεως της Ένωσης προς τις λύσεις που έχουν γίνει δεκτές από την λόγω ρύθμιση, υφίσταται βέβαιο συμφέρον της Ένωσης για ομοιόμορφη ερμηνεία των διατάξεων που περιλαμβάνονται στην ρύθμιση αυτή, προκειμένου να αποφευχθούν ερμηνευτικές αποκλίσεις στο μέλλον (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 7ης Ιουλίου 2011, Agafitei κ.λπ., C-310/10, EU:C:2011:467, σκέψη 39 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, καθώς και της 18ης Οκτωβρίου 2012, Nolan, C-583/10, EU:C:2012:638, σκέψη 46).

Έτσι, η ερμηνεία από το Δικαστήριο διατάξεων του δικαίου της Ένωσης σε καταστάσεις που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του δικαιολογείται όταν το εθνικό δίκαιο προβλέπει την εφαρμογή των διατάξεων αυτών ευθέως και άνευ αιρέσεων για να εξασφαλισθεί ομοιόμορφη μεταχείριση τόσο των καταστάσεων αυτών όσο και εκείνων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης (βλ., συναφώς, απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2011, Cicala, C-482/10, EU:C:2012:868, σκέψη 19 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

Κατά συνέπεια, όσον αφορά τις λύσεις που δόθηκαν σε καταστάσεις οι οποίες δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των σχετικών πράξεων της Ένωσης, η επίμαχη στο πλαίσιο της κύριας δίκης εθνική νομοθεσία δεν εναρμονίζεται προς τις λύσεις που προκρίθηκαν είτε με την έκτη οδηγία είτε με την οδηγία περί ΦΠΑ, στον βαθμό που χορηγεί απαλλαγή μη προβλεπόμενη από τις οδηγίες αυτές. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το εθνικό δίκαιο προβλέπει την εφαρμογή των διατάξεων των εν λόγω οδηγιών ευθέως και ανεπιφυλάκτως σε καταστάσεις οι οποίες δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των ιδίων αυτών οδηγιών.

(βλ. σκέψεις 25-27, 36, 37 και διατακτ.)